

РЕШЕНИЕ

№ 2499

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **574** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Л. Г. срещу решение № 4509 от 24.11.2022г. по НАХД № 10273/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 6141450, издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 4 от Закона за движение по пътищата е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 лв., за нарушение на чл.21, ал.2, във вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на въззивния съд е неправилно, тъй като е постановено при допуснато нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Изложени са съображения за незаконосъобразност на НП, като са наведени идентични с изложените в жалбата до СРС съображения. Касаторът счита, че първоинстанционният съд не е изложил задълбочени мотиви, относно направените възражения за допуснати съществени нарушения свързани с издаването на електронния фиш. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което електронният фиш да бъде отменен.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, в подробен писмен отговор

на касационна жалба и в с.з., чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е приел за установено, че на 07.07.2022 г. в 10:35 часа, в [населено място], по [улица], 400 метра преди № 509 /Бензиностанция ГАЗПРОМ/, с посока на движение от [населено място] към [улица], с автоматизирано техническо средство № 11743ЕЕ бил заснет лек автомобил „БМВ 216Д АКТИВ ТУРЕР“ с регистрационен номер СВ9755АТ, движещ се със скорост от 70 км/ч, която скорост след приспаднат 3 % толеранс в полза на водача е отчетена като 67 км/ч, при ограничение на скоростта 40 км/ч, въведено с пътен знак В-26, в населено място. За констатираното нарушение и предвид, че нарушението е повторно след влязъл в сила ел. фиш серия К № 5639499, от СДВР на 07.07.2022 г. е издаден електронен фиш Серия К № 6141450 за налагане на глоба в размер на 200 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, в който като нарушител е вписан А. Л. Г..

Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че електронният фиш отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а административнонаказателната отговорност на Г. е законосъобразно ангажирана.

Решението на въззивния съд е правилно.

Съкратеното производство за установяване на административнонаказателна отговорност чрез издаване на електронен фиш, въведено в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, е изключение от общите правила на ЗАНН, поставящи началото на производството с АУАН и завършването му с НП. В цитираната норма са разписани изрично условията, които следва да са налице, за да се издаде електронен фиш - нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Електронният фиш следва да съдържа - териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното й заплащане.

Нормата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч, които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение, като в населено място скоростта на движение с лек автомобил не може да превишава 50 км/ч. Съгласно, ал. 2 на същата разпоредба когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в, ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

Съдът, постановил обжалваното решение, е отговорил на всички възражения наведени с въззивната жалба против електронния фиш. Настоящият съдебен състав, проверявайки оспореното съдебно решение, възприема напълно изводите на СРС, относно установеността на описаните в него фактически констатации по случая, намерили отражение и в самия електронен фиш, доколкото същите са изцяло обосновани със събраните по делото доказателства. Установеното нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта, предвиден в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Всички реквизити са налице, като не се изисква посочване на конкретно лице – издател на фиша, нито пък подпис на издателя. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Неоснователно е наведеното пред настоящата касационната инстанция твърдение относно спазването на изискването на чл. 34 ЗАНН. Посочената норма предвижда кога, в какви срокове не се образува административнонаказателно производство. В случая обаче, както се посочи в мотивите по-горе, следва да се има предвид спецификата на оспорвания акт - електронен фиш. При издаването му не се съставя АУАН и въз основа на него - наказателно постановление. Издава се единствено електронен фиш, поради което и не би могло да се поставя въпрос относно приложението на чл. 34 ЗАНН.

Неоснователно касаторът твърди, че автоматизираното техническо средство не отговаря на метрологичните изисквания. Писмените доказателства установяват, че АТСС тип ARH CAM S1, фабричен номер 11743EE - преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номерата и комуникации, е одобрено средство за измерване от 07.09.2017 г. със срок на валидност до 07.09.2027 г. и вписано под № 5126 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. Същата е преминала последваща проверка на 17.05.2022 г. със срок на валидност 12 месеца, т.е. е технически изправна на дата на нарушението - 07.07.2022.

Неоснователно е и оплакването за допуснато процесуално нарушение, поради непосочване в ел. фиш, че деянието е извършено в условията на повторност.

Напротив в оспорения ел. фиш изрично е посочено, че нарушението е извършено повторно, предвид влязъл в сила ЕФ серия К №5639499 за деяние, извършено на 01.03.2022 г. Същият е връчен на 17.03.2022 г., като липсват твърдения и доказателства за оспореното му от Г.. Същият е наказан за извършено нарушение по по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, за което приложимата санкция е тази по чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, наказуемо с глоба /100 лв. /, чийто двоен размер, с оглед обстоятелството, че се касае за повторно извършено нарушение съответства на наложения с ЕФ – 200. 00 лв.

Оспореното решение е правилно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4509 от 24.11.2022 г. по НАХД № 10273/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав.

ОСЪЖДА А. Л. Г. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи при Министерство на вътрешните работи сумата от 80 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.